

TEFRİK ETME HAZİNESİ

Shankara

Kendini teslim etmek: Aklı devamlı olarak Brahman üzerine konsantre etmek ve onu orada sabit tutmak.

Tefekkür: Meditation – murakabe = Contemplation – istiğrak.

1) Kaba beden:

Kuvvetli arzu kordonuyla, tecrübe ettikleri objelere bağlanmış olan. Hayvanlar ölümlerine beş duygudan tek birinin etkisi altında giderler. O zaman beş duygunun etkisi altındaki insanı bekleyen talih ne olmalıdır?

Duygu zevkini iştihakla isteme tuzağı. Hırsla, vücudun iştihaklarını beslemeye dalmış olan kimse, o suretle intihar eder. Bu fiziki beden, lâtif elementlerin beş katlı bir tertibiyle şekil bulmuş olan, kaba elementlerden kompoze olmuştur.

2) Zihni organ:

Zihin (a) + akıl (b) + ego (c) + duygusal mizaç (d)

- Zihin: Fonksiyonu, bir nesnenin muhtelif görünüşlerini “düşünmek”tir.
- Akıl: Fonksiyonu, bir nesnenin gerçek tabiatını “tayin etmek”tir.
- Ego: Zihni organ kendisini beden ile hüviyetlendirdiği zaman uyanan “benlik şuurluluğu”dur.
- Duygusal mizaç: Temayülü, bizi zevk verici olana “sürüklemek”tir.

3) Hayati kuvvet:

Fonksiyonlarına göre beşe ayrılır:

- Soluk: Hayati kuvvetin solunum sırasında kullanılan fonksiyon.
- Aşağı doğru inen soluk: Boşaltım fonksiyonu.
- Dağıtıcı soluk: Sindirim – Asimilasyon.
- Yayılan soluk: Bedeni bir arada tutar.
- Yukarı doğru çıkan soluk: Geğirti.

4) Latif beden:

8 gruptur.

- Beş duyu organı: Ses, temas, görme, tat, koklama.
- Beş faaliyet organı:
- Beş hayati kuvvet fonksiyonu:
- Beş latif element: Eter, hava, ateş, su, toprak.
- Cehalet:
- Arzular:
- Karma:
- Zihni organ:

Lâtif beden, lâtif elementlerden kompoze olmuştur.

Bu beden bizim arzularımızın yeridir, karmanın meyvelerinin tecrübe edildiği alandır. Cehalet yüzünden bu beden Atman addedilmiştir.

“Rüya” durumu “latif bedene” aittir. O kendi madde çeşidini yaratır ve “kendi ışığıyla parlar.” Zihni organ, uyanık durumda iken arzularımız tarafından bırakılmış birçok “vehimler” deposudur.

Rüyada zihni organ kendisini ego duygusu ile hüviyetlendirir. Bu intibalar, onun üzerinde temaşaya çıkarlar. Fakat Atman, daima olduğu gibi kendi kendisini aydınlatan şuurluluğu içinde, ötede kalır. Bu defa, atmanın yegâne örtüsü, zihni organdır. Atman her şeyi müşahede eder, lakin rüya tecrübeleri tarafından zerre kadar bulandırılmamıştır.

O ebediyen serbesttir ve dokunulmamıştır. Onun örtüleri olan bedenler tarafından yaratılmış karma, onu bulandıramaz.

Tecrübe nesnelere hoş oldukları zaman kişi memnundur. Hoş olmadıkları zaman kişi bedbahttır. Zevk ve ıstırap ebediyen mutlu olan Atman’ın değil, ferdin özellikleridir.

Zihni organ, kendisini duyu organları, faaliyet organları ve fizik bedenle hüviyetlendirir. Böylece, bir insanın yaşamasına ve faaliyet göstermesine sebep olan “şahsiyet” uyanır, Kendisinin faaliyet gösterdiğine veya tecrübe ettiğine inanan kişi, ego, ferdi insan olarak tanınmıştır. Kendisini *Gunalarla* hüviyetlendirerek, şuurun üç halini “uyanma, rüya görme, rüyasız uyku” tecrübe eder. Rüyasız uykuda, tecrübe nesnesi olmadığı zaman, “Atman’ın sevinci” hissedilmiştir.

Maya: (Atman’ın sebebi bedeni)

Tanrı’nın potansiyel yönündeki ilâhi kudretidir. Onun başlangıcı yoktur: Üç *Gunadan* kompoze olmuştur, lâtiftir ve idrakin ötesindedir. Varlığı, hâsıl ettiği neticelerle anlaşılır. Bütün kâinatın doğuşuna o sebep olur. Maya, ancak Brahman’ın doğrudan tecrübesiyle yok edilebilir. *Maya = Raja, Tama, Sattwa Gunalar* olarak tanınan kuvvetlerden kompoze olmuştur.

1) *Raja*: Rajaların projeksiyon kudreti vardır. Tabiatı, faaliyettir. Kudreti vasıtasıyla Maya’nın içinde ihata olmuş olan tabii dünya meydana çıkar. Muhabbet, arzu benzeri vasıflara ve keder ve benzeri zihni alışkanlıklara onun kudreti sebep olmuştur.

En kötü vasıfları şehvet, öfke, tamah, kibir, kıskançlık, egoizm, gıpta ve bütün kusurlardır. Onun tesirlerinin fazlasıyla etkisi altında kalmış bir insan kendisini dünyevi faaliyetlere bağlar. *Rajalar* bağın sebebidir.

2) *Tama*: *Tamaların* bir nesneyi olduğundan başka göstererek, onun gerçek tabiatını gizlemek kudreti vardır.

Tamaların etkisindeki insan, cehaletin ürünü olan görüntüyü gerçek kabul eder. Aldanırlara bağlı kalır. Rajalar o insana ıstırap çektiyecektir. *Tama* vasıfları cehalet, tembellik, kasvet, uyku, aldanış ve budalalıktır. Onların etkisindeki insan, herhangi bir şeyi anlayamaz, o insan uyurgezer ve şuursuz bir ağaç gibidir.

3) *Sattwa*: Safiyettir, ötekilere karışıkken özellikleri kibrin olmaması, safiyet, memnuniyet, haşinlik, kutsal yazıları tetkik arzusu, tanrıya teslimiyet, zararsızlık, dürüstlük, itidal, hırstan kurtuluş, inanç, ibadet, kurtuluş arzusu, bu dünya şeylerine karşı nefret ve Tanrı'ya götüren diğer vasıflardır (takva hali).

Saf durumunda *Sattwa*'nın özellikleri: Sükûnet, Atman'ı doğrudan bilme, mutlak huzur, memnuniyet, sevinç, Atman'a devamlı ibadet. Araştırmacı, bunlarla daimi mutluluğu tadar.

Maya, Atman'ın sebebi bedenidir. Rüyasız uyku bu sebebi bedene aittir. Bu durumda iken zihin ve duygu organlarının faaliyetleri duraklamıştır. Şuur yoktur, zihin, bir tohum gibi lâtif şekliyle var olmaya devam eder. Maya ve neticeleri, kozmik akıldan kaba bedene kadar hepsi Atman'dan başka şeylerdir (serap gibi).

Beş beden örtüsü:

- Fiziki örtü = beden
- Hayati örtü = (can) bedeni kuşatınca, canlanır, beden faaliyete başlar.
- Zihin örtüsü = zihin + anlayış organları
- Akıl örtüsü = anlayış organları + akıl kudretlerine sahip tefrik etme melekesi
- Mutluluk örtüsü

Atman'ın tabiatı: Bizim ego şuuruluğumuzun temeli olan kendiliğinden mevcut bir gerçek vardır. Bu gerçek, bizim üç şuur durumumuzun şahididir ve beş beden örtüsünden ayrıdır. Bu gerçek, şuurun bütün durumlarını da bilendir. O, zihnin ve zihin faaliyetlerinin varlığının ve yokluğunun farkındadır. O Atman'dır. Bu gerçek kendi ışığıyla her şeyi görür, onu kimse görmez. O, zihne ve akla ışık tutar, lakin hiç kimse ona ışık tutmaz. Bu gerçek, kâinatın içine yayılır, lakin hiç kimse ona nüfuz edemez. o tek başına ışık saçar. Kâinat onun yansımış olan ışığıyla aydınlanır,

Onun Atman varlığı sebebi ile onun –yöneltişine itaat etmeyle, beden, duygular, zihin, akıl kendilerini kendi esas fonksiyonlarına tatbik eder.

Atman'ın tabiatı ebedi şuurululuktur. O, egodan bedene kadar her şeyi bilir. O, duygu nesnelere zevkini ve acısını bilendir. Bir insanın, bir çanağın objektif (nesnel) varlığını bilmesi gibi her şeyi objektif olarak bilir. İlâhi varlıktır. Onun sonsuz sevinci tecrübe etmesi aralıksız devam eder. O daima ayındır. Şuuruluğun kendisidir. Organlar ve hayati enerjiler, onun yönetimi altında fonksiyonlarını sürdürürler.

Atman, bir mehtap gibi büyüleyici nuruyla vücudun içinde saf zihinde, zekânın gizli odasında, kalbin içindeki sonsuz kâinata parıldar. O zihnin ve ferdi insanın faaliyetlerini bilir. O, bedeninin, duygu organlarının hayati enerjinin bütün faaliyetlerine şahittir.

Bütün bu, zihin ve madde kâinatını açığa çıkaran Atman'dır. Kontrollü bir zihinle ve saf sakin bir akılla Atman'ı doğrudan kendi içinde idrak etmelisin. Atman'ı gerçek ben olarak tanı. İnsan, atman olmayan şeyin gerçek benliği olduğu, yanlışlığını yaptığından dolayı bağ içindedir. Atman, ebedi olarak, kendi bilgisinin kudretiyle tezahür etmiştir. Atman'ın Atman olmaya bağlanması, cehaletten zuhur eder. Bir insan, aydınlanmış oluncaya kadar bu bağ müddetsiz olarak devam edecektir. Bu baği keskin bilgi kılıcından başka hiçbir şey kesemez. Bu bilgi kılıcı, ilahi lütufla, tefrik etme yoluyla işlenmiş ve kalbin safiyetiyle keskinleştirilmiştir. Ab-ı hayat gibi asla son bulmayan, lütfü dağıtan gözlerle beni kurtar. Kalbi saflaşmış bir insan, ilâhi Atman'ı idrak eder. Atman'ı örten beş örtü kaldırıldığı zaman saf Atman, son bulmayan, saf mutluluktur, kendiliğinden aydınlık olan ilâhi varlıktır. İnsanın içinde ikamet eden Tanrı'dır.

Örtüler:

1) Fiziki örtü: Bu vücuttur. Onun doğuşunu besin mümkün kılar, besinle yaşar, besin olmazsa ölmesi icap eder. Deri, et, kan, kemik, sudan ibarettir. Bu beden, daima saf kendiliğinden var olan Atman olamaz. O, doğumdan önce mevcut değildi, ölümden sonra da mevcut olmayacaktır.

- Aptal insan: “Ben bedenim,” diye düşünür.
- Zeki insan: “Ben bedenle birleşmiş ferdi bir ruhum,” diye düşünür.
- Akıllı insan: Gerçek olarak Atman'ı görür ve “Ben Brahman'ım,” diye düşünür.

Akıllı insan hiçbir zaman kendini, bedenın bölgesi ile veya aynadaki aksi ile veya rüyada ve tahayyülünü gördüğü beden ile hüviyetlendirmez. Bundan dolayı, kendini yaşayan ev bedenle de hüviyetlendirmeyecektir.

2) Hayati örtü: Hayati kuvvetten ve beş faaliyet organından meydana gelmiştir. Bedene “fiziki örtü” adı verilmiştir. O, hayati örtü tarafından kuşatılmış olduğu zaman canlanır. Böylece beden faaliyete başlar. Hayati örtü Atman değildir, çünkü o, sadece hayati soluklardan kompozite olmuştur. Hava gibi bedene girer ve bedeni terk eder. O, kendisi için veya başkaları için, neyin iyi, neyin kötü olduğunu bilemez. Daima Atman' güvenir.

3) Zihin örtüsü: Zihin + anlayış organlarıdır, “ben” ve “benim” duygusuna o sebep olur. Çeşitli isimler vererek nesnelere anlamamıza da o sebep olur. Nesnelere ayırt etme kudreti ve melekesi ona aittir. O, hayati örtüyü, zarf içine alarak tezahür etmiştir. Zihin örtüsü bir ayin ateşine benzetilebilir. Arzular onun yakıtıdır. Beş duyu organı ona hizmet eden rahiplerdir. Arzu nesnelere ona sunulan adaklardır. Bu tabii kâinat böyle açığa çıkar. Zihin cehalet doludur. Bir insan, zihni cehalet sahasında yaşadığı zaman tabii dünya mevcuttur.

Bir insan, zihnini Atman'ın aydınlığı içinde tabiat üstüne yükselttiği zaman, tabii kâinat o kişi için kaybolur. Zihin, rüya görme durumunda objektif kâinattan boşalmıştır, fakat kendi kudretiyle tam bir süje ve obje kâinatı yaratır. Uyanık durum, sadece uzatılan bir rüya görmesidir. Tabii dünya zihnin içinde mevcuttur. Rüyasız uykuda, zihin fonksiyon göstermediği zaman hiçbir şey mevcut değildir. İnsan, doğuma ve ölüme bağli olarak görülür. Bu, zihnin uydurma, hayali bir yaratmasıdır. Bir gerçek değildir. Bağli zihin yaratır, yine zihin

ortadan kaldırır. Zihin, *Rajalar* tarafından karartıldığı zaman başa sebep olur. *Raja* ve *Tamalardan* kurtulduğu ve saf olduğu zaman kurtuluşa sebep olur. İnsan zihni, uyanık rüya görme durumunda kişinin tecrübe ettiği bütün nesnelere yaratır. *Gunaların* çeşitlerini yaratır. Arzuları, faaliyetleri ve faaliyetlerin neticelerini yaratır.

İnsan bağdan hür saf bir ruhtur. Zihin onu aldatır. Onu,

1– Beden,

2– Duygu organları ve

3– Hayat soluğu bağlarıyla bağlar. O insanda “ben” ve “benim” duygusunu yaratır.

Gerçeği bilen kişi, zihnin cehaletle dolu olduğunu beyan eder. Bu cehalet yüzünden kâinatın bütün yaratıkları, rüzgârın önündeki bulut kümeleri gibi, çaresiz olarak şuraya buraya sürüklenir. Zihin safiyet kazandığı zaman kurtuluşu anlamak, avucunun içindeki bir meyveyi anlamak kadar kolaydır. Zihin örtüsü Atman olamaz, onun bir başlangıcı ve bir sonu vardır. Değişmeye hedeftir. İstirabın meskenidir. O, bir tecrübe nesnesidir. Gören Atman, görülen olamaz.

4) Akıl örtüsü: a) Anlayış organlarıyla beraber, b) Akıl kudretlerine malik tefrik etme melekesi, akıl örtüsü olarak tanınmıştır.

Onun ayırt edilen vasfı yapıcı olmaktır. Akıl örtüsünün içindeki akıl kudreti Atman’ın saf şuurluluğunun bir aksidir, yansımasıdır. Akıl örtüsü, Maya’nın neticesidir. Bilme ve faaliyet gösterme melekesine sahiptir, kendisini daima, bedenle, duygu organlarıyla vs. hüviyetlendirir. Onun başlangıcı yoktur. Ego duygusu ile vasıflanmıştır. Ferdi insanı o teşkil eder. Bütün faaliyetlerin ve teşebbüslerin başlatıcısı odur.

Uyanma ve rüya görme devreleri, bu akıl örtüsüne aittir. Zevki ve acıyı o tecrübe eder. Atman’a yakınlığı dolayısıyla parlak bir ışıkla parıldar. O, Atman’ın bir elbisesidir. Saf şuurluluk olan Atman bütün hayati kuvvetlerin merkezi olan kalb türbesi içinde parlayan ışıktır. O değişmeyendir. Yanlışlıkla akıl örtüsü ile hüviyetlendiği zaman yapan ve tecrübe eden olur. Atman müşahittir, bütün sıfatların, faaliyetin ötesindedir, o doğrudan doğruya saf şuurluluk ve sonsuz mutluluk olarak idrak edilebilir. Akıl örtüsü değişmeye hedeftir. Zekâ onun geçici mahiyetidir. Sonludur. Bir tecrübe objeksidir, değişicidir. Atman olamaz.

5) Mutluluk örtüsü: Mutluluk dolu Atman’ın bizzat kendisinin bir aksini yansımasını yakalayan örtüsüdür. Onun mutluluk tabiatı dürüst insanlar tarafından iyi işlerin mükâfatını aldıkları zaman, kendiliğinden hissedilmiştir. Derin uyku durumunda tamamıyla meydana çıkmıştır. Uyanık ve rüya görme durumlarında, arzu edilen bir objeden zevk alındığında kısmen meydana çıkmıştır. Onun hudutları vardır. Maya’nın sonucudur. Onun zevk verici mahiyeti, iyi işlerin sonucu olarak tecrübe edilmiştir.

Soru: *Bu beş örtüyü reddederek boşluktan başka bir şey kalmayacak görünüyor. O zaman akıllı insanın Atman’ı ile bir olarak idrak edebileceği varlık nasıl olabilir?*

Cevap: Ego duygusunu, örtüleri gören, onların yokluğunun da, boşluğunun da “farkında olan” bir gerçek, bir varlık olmalıdır. Bu gerçeğin kendisi idrak edilmemiş, görülmemiş olarak kalır.

Tecrübe eden kimse, kendisinin şuurundadır, farkındadır. Tecrübe eden bir kimse olmaksızın, kendinin şuurulluğu olamaz. Atman, kendisinin şuurunda olduğundan dolayı kendi kendisinin müşahididir. Atman, Brahman'dan başka bir şey değildir. O kalbin içinde gizli gerçek "ben"dir. Beden, akıl örtüsü, şuurulluğunun onun üzerindeki aksi bunların hiçbiri Atman değildir, Atman müşahittir, sonsuz şuurulluktur. Atman'ı tanı, bütün üzüntülerin ötesine geç ve zevk çeşmesine ulaş. Bu bilgiyle aydınlanmış ol, korkacak hiçbir şeyin olmayacak. Atman'ın Brahman olduğunu idrak etmelisin. O zaman Brahman'ı ebediyen kazanacaksın. O hakikattir, o varlıktır ve bilgidir, o mutlaktır, o saftır ve kendi kendine mevcuttur. O son bulmayan, ebedi zevktir. O, Atman'dan başka bir şey değildir.

Yalnız Brahman gerçektir, ondan başka hiçbir şey yoktur. O en yüksek gerçek olarak bilindiği zaman, Brahman'dan başka varlık yoktur. Brahman gerçektir, insani düşünce veya fikirden katıyetle kurtulmuş bir varlıktır. İnsani zihinlerimizin cehaleti yüzünden kâinat çeşit çeşit şekillerden kompozite olmuş gibi gözükür. Aslında kâinat sadece Brahman'dır. Brahman kâinatın yaratıcısı ve Maya'nın yöneticisi tanrıyı ifade eder. Atman, Maya'nın neticeleri olan beş örtü ile birleşmiş ferdî ruhu ifade eder. Bu zıtlığa Maya ve sonuçları sebep olmuştur. Onlar tamamıyla yok edildiği zaman, geriye ne Tanrı, ne de ruh kalır. Brahman bu kâinatın kaba ve lâtif görünüşlerinden ayrı kalarak kalbin içinde ikamet eder. Brahman'ın gerçeği akıl ile anlaşılabilir. Fakat ego duygusu, başlangıçsız zamandan beri var olduğundan derin, köklü ve kuvvetlidir. Bu ego duygusu "Aktör benim, tecrübe eden benim," zannını yaratır.

Bedenle, duygu organlarıyla ve Atman olmayan başka her şeyle hüviyetlenme duygumuza sebep olan cehalettir. Bu cehaleti Atman'a ibadet yolunda yenen kişi akıllı kişidir. Gerçek Atman'ı zihnin, aklın ve onlarda uyanan düşünce dalgalarının müşahidi olarak tanı (devamlı olarak). Tek bir düşünce dalgası "Ben Brahman'ım" düşüncesini yarat. Böylece kendini Atman olmayanla hüviyetlendirmeden kurtaracaksın.

Atman'ın güzel kokusu, çamur gibi olan içimizdeki sayısız kötü arzuların kokuları tarafından bastırılmıştır. İçimiz devamlı olarak "Ben Brahman'ım" düşüncesiyle, temizlenip saf hale geldiği zaman Atman'ın kokusu ortaya çıkar. Zihin, derece derece Atman'a bağlandıkça, kendisini duygu nesnelere karşı duyulan ihtiraslardan kurtarır. Kendisini bütün ihtiraslardan tamamıyla kurtardığı zaman Atman açığa çıkar.

Atman'a devamlı ibadet yoluyla, zihnin pislikleri yok olur, bütün ihtiraslar silinir. Ben Brahman'ım, ferdi ruh değilim diye düşün. Kendi tecrübenle, içindeki Atman'ın, her şeyin içindeki Atman olduğunu bil. Dünyevi meseleler ve duygu nesnelere için, bir an bile boşa vakit harcama. Hatta uykuda bile Brahman'ı hatırla.

Kendi kalbin içindeki Atman üzerinde tefekkür et. Kendini, kaba beden olan bu et yığını ile ve ince beden olan ego ile hüviyetlendirmeyi bırak. Atman'ı geçmişte, şimdi ve gelecekte ebedi olarak var olan saf, sonsuz şuurulluk olarak bil: böylece huzuru bulacaksın. Kendini, ırk, sınıf, isim, şekil, hayat yolu ile hüviyetlendirmeyi bırak. Bunlar harabiyet elbisesi olan bedene ait şeylerdir. Faaliyetleri yapan veya düşünceleri düşünenin sen olduğu fikrini de terk et, bunlar ince beden egoya ait şeylerdir.

Ebedi mutluluk olan varlık olduğunu idrak et. Egoyu tamamıyla imha et. Onun zihinde uyandırdığı birçok şaşkınlık dalgalarını kontrol et. Gerçeği tefrik et ve “Ben O’yum” cümlesini idrak et. Senin gerçek tabiatın sevinç, neşedir. Atman’ın mutluluğunun zevkini duymak için serbest ol. Egonun bütün faaliyetlerini, bencilliğini men et. Şehvetten kurtul, sükûn içinde kal. Atman’ın mutluluğunu tat. Bütün ayrıcalık duygularını kaybet. Ego köküne kadar yok edilebilir, fakat zihin onu bir an için dahi beslerse yeniden canlanır, yüzlerce hasara sebep olur. Bu düşmanı, egoyu zapt et.

Düşüncelerinin duygu nesnelere üzerinde kalmasına izin vererek, ona fırsat verme, böyle düşünceler egoya hayat verir. Şayet kendini bedenle hüviyetlendirirsen içinde şehvet uyanacaktır. Kendini beden, şuurluluğundan kurtar ve şehvetten de kurtulmuş olacaksın. Şayet seni Brahman’dan uzak tutan bu egoya bağlı isen, duygu nesnelereindeki zevkin arkasından koşacaksın. Bir insan ihtiraslarını objektif dünyada daha fazla tatmin ettikçe, ihtirasları daha fazla artar. Fakat sen onları kontrol edersen ve onları tatmin etmeyi bırakırsan onların tohumları tamamen imha edilmiş olacaktır.

Bundan dolayı insan, kendini kontrol etmeyi başarmalıdır. İhtiras kuvvetlendiği zaman, kendini kontrol kaybolmuştur. Kendini kontrol kaybaldığı zaman, ihtiras daha fazla kuvvetlenir. İhtiraslarının tatminini durdur. Duygu nesnelere üzerinde kalmayı durdur, ihtirasların yok olacak. Bütün ihtiraslar kaybolduğu zamanki durum kurtuluş durumudur. Bu duruma, “yaşarken kurtuluş” adı verilmiştir. Mutlak mutluluk tecrübe edildiğinde ne bağ ve üzüntü izi kalmıştır.

Brahman’a ibadetinde ihmalkârlık olmasın. Hatırlanan şeyin pratiğinde ihmalkârlık, ölümdür, kayıptır, en büyük kötülüktür. İhmalkâr kişi, yine duyguların tuzağına düşecektir. Zihnin kötü temayülleri, bir büyücü kadının sevgilisini ayartması gibi onu baştan çıkarırlar. Şayet zihin, idealinden, Brahman’dan başka tarafa yönelirse ve nesnelere verdiği duygulara azıcık dahi yakalanmış olursa, hatırlanan şeyde ihmalkârlıktan dolayı aşağılara doğru yuvarlanır. Zihin duygu nesnelereine yönelmişse, onlardan alınan zevkler üzerinde kalıyorsa, böyle düşüncelerdeki düşkünlük ihtirası tahrik eder. İhtiras yüzünden insan arzusunu tatmine koşar.

Brahman’ı tanıyan bir insan için, “hatırlanan şeyi ihmalden başka ölüm” yoktur. Bu hayatta kurtuluşa ulaşmış olan kişi, bedenini terk ettiğinde de kurtulmuştur. İnsan, kendi ile Brahman arasında en ufak bir fark gördüğü sürece korkuya hedef kalır. Bu fark cehalettir. Kurtulmuş kişi, beden ve onun zevklerine bağlantıdan kurtulmuştur. Ego, ancak yüksek şuurluluğa ulaşarak aydınlanmış olan kişilerde tamamıyla imha olmuştur.

Zahiri dünyayı, duygu organlarını, zihni ve egoyu, Atman saf şuurluluğu içine mecedip birleştirmeye *samadhi*’ye ulaşmış kişiler, kurtulmuşlardır.

Brahman’la vahdete atılacak ilk adımlar:

1. Konuşmanın kontrolü.
2. Lüzumsuz hediyeleri kabul etmeme.
3. Dünyevi ihtiras ve arzuların terki.
4. Brahman’a devamlı ibadet.

- 1) Brahman'a bağlan, duygularını kontrol etmeye muktedir olacaksın.
- 2) Duygularını kontrol et, zihnin üzerinde hâkimiyet kazanacaksın.
- 3) Zihnine hâkim ol, ego duygusu kaybolacak.

Bu şekilde yogi, Brahman'ın sevincini kesiksiz idrak eder. Bundan dolayı, araştırmacı kalbini Brahman'a vermeye uğraşsın.

Atman'ın örtüleri:

- 1) Beden
- 2) Hayati enerji
- 3) Duygu organları
- 4) Zihin
- 5) Akıl
- 6) Ego

Zihninin Atman olmayan bir düşünce üzerinde kalmasına müsaade etme. Mahiyeti mutluluk olan Atman üzerinde tefekkür et, kurtuluş yolu budur. Ego ve beden, hakikatte saf şuurluluktur. Esasen her şey şuurluluktur, safiyettir, sevinçtir. Zihin, tamamıyla en büyük varlığa, Atman'a, Brahman'a, mutlağa gömüldüğü zaman görüntüler dünyası kaybolur. Onun varlığı artık boş bir kelimedir.

Ne gören, ne görme, ne de görülen vardır. Sadece değişmesi şekilsiz, mutlak, bir tek gerçek vardır. O nasıl bölünebilir? Rüyasız uykuda kâinat kaybolur. Zihin, Brahman'la vahdete ulaştığında Brahman'ı kalbinin içinde idrak eder. Brahman sözün ve düşüncenin ötesindedir. O saf, ebedi şuurluluk, mutlak mutluluktur. Sebep ve sonucun ötesindedir. O, her düşüncenin ötesindeki gerçektir. O, ebedi olarak aynıdır, emsalsizdir, herhangi bir zihni anlayış derecesinin ötesindedir. Ebediyen, kendisini, bize ego duygumuz yoluyla açıklamaktadır. İnsan cehaletini Brahman'ın ateşinde, yakarsa, ebedi saf şuurluluk ve mutluluk olan Atman'ın bilgisine kavuşmuş olur.

Brahman'ı bilen kimse bedeninin kaderine karşı lâkayttır. O kimsenin zihni, mutluluk dolu Brahman'a dalmıştır. Bu hayatta mükemmele ve kurtuluşa ulaşmışın elde edebileceği mükâfat, kendi kalbinde ve zahiri dünyada Atman'ın mutluluğunu tatmaktır.

- 1) Bitarafılık
- 2) Aydınlanma
- 3) Arzunun dinmesi
- 4) Atman'ın mutluluğunu tecrübe
- 5) Huzur

Yol, sonuna kadar gidilmedikçe, ilk adımların değeri yoktur.

Tabii bir şekilde sırasıyla;

- 1) Bitarafılık,
- 2) En yüksek tatmin,

3) Mukayese edilmez mutluluk hâsıl olmalıdır.

Kalbin cehalet düğümü kesip koparıldığı zaman, insan maddî nesnelere karşı bütün ihtiraslarından kurtulmuştur. Bu vuku bulduğu zaman, bu dünyada, o kişinin herhangi bir bağ hissetmesine sebep olabilecek bir şey var mıdır? Zevk verici nesnelere, herhangi bir ihtiras uyandırmayı başaramadığında bu mükemmel feragattir. Artık herhangi bir ego duygusu uyanmadığında bu mükemmel bilgidir.

Onun zihni Brahman'a meczolup kaybolmuş ise de, o tamamıyla uyanıktır ve uyanık hayatın cehaletinden kurtulmuştur. Onun için dünya üzüntüleri bitmiştir. O sonlu bir bedene sahip olsa da, sonsuzla birleşmiştir. Asla endişe duymaz. Beden, sadece onu takip eden gölge gibi görünür. O kişi "ben, benim" gibi düşüncelere sahip değildir.

O kişi geçmişi ezberlemekle meşgul olmaz. Geleceği araştırmakla ilgisi yoktur. Şimdiki hâl içinde lâkayttır. Kurtulmuş insanı bu özelliklerle tanıyabilirsin. O kişinin zihni devamlı olarak Brahman'ın mutluluğunu tatmakla meşguldür. Yaşantı cereyan eder. O kişi onu bitaraf bir seyirci gibi gözetir. İnsanla Brahman, Brahman'la kâinat arasında fark olmadığını idrak etmiştir. Zira o, Brahman'ın her şey olduğunu görür. Duygu nesnelere, o kişinin zihnine akarlar, o kişi tek gerçeğin şuurluluğunda yaşadığı için, hiçbir reaksiyon hissetmez.

Bir insan, rüyadan uyanıldığı zaman, onun rüya faaliyetleri yok olur. Uyanmış insan artık kendisini rüya bedeniyle, rüya faaliyetleriyle hüviyetlendirmez. O, uyanmakla sadece kendisine gelir. Öğreticim, senin gözlerin merhamet doludur. Senin nazarların ırmak gibidir. Senin lütfunla, bir an içinde daima mutlu Atman'ı keşfettim. Artık kendimi, fiziki bedenle veya zihinle hüviyetlendirmiyorum. Benim mahiyetim, saf şuurluluktur.